

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ

Изх. № 1029-40-953 №2

Дата 08.02.2016

ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
ПРИ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш № КТСП-653-08-4/27.01.2016 г.

СТАНОВИЩЕ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, № 654-01-3, внесен от Петър Владиславов Славов и група народни представители на 20.01.2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

На основание чл. 76, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, изразяваме следното становище по предоставения ни законопроект за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, № 654-01-3, внесен от Петър Владиславов Славов и група народни представители на 20.01.2016 г.:

Разпределянето на осигурителната тежест между осигурителя и осигуреното лице и участието на осигуреното лице в осигуряването (осигурителния принос на лицето) са основополагащи за осигурителния модел и към идеята за въвеждането на техен алтернативен вариант следва да се подходи изключително внимателно.

Предлаганите със законопроекта промени биха довели до поставяне на едни работници и служители в по-благоприятно положение спрямо други – тези, чиито работодатели се придържат към класическата схема на разпределение на осигурителната тежест между страните по трудовото правоотношение. По този начин се нарушава основният принцип за равнопоставеност на осигурените лица, още повече че става въпрос за осигурени лица от една и съща категория – работещи по трудови правоотношения. Тази неравнопоставеност би се проявила и в размера на паричните обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване, бременност и раждане, тъй като техният дневен размер е ограничен до среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението (чл. 41, ал. 1, изр. 2 и чл. 49, ал. 1, изр. 2 от КСО). В тази връзка, внасянето от осигурителя на частта от осигурителните вноски, която е за сметка на лицата, има за последица увеличаване размера на нетните им възнаграждения, а оттам и на размера на дължимите им при временна неработоспособност, бременност и раждане парични

обезщетения, т.е., при равни други условия би довело до увеличаване разходите на фонд „Общо заболяване и майчинство” на държавното обществено осигуряване за тези осигурени лица.

Считаме, че стимулирането на работодателите по трудови правоотношения от техните работодатели би трябвало да става чрез системите за заплащане на труда, а не чрез нарушаване на принципите за равнопоставеност на осигурените лица и задължителност на осигуряването, установени в чл. 3 от Кодекса за социално осигуряване.

УПРАВИТЕЛ:

БИСЕР ПЕТКОВ

